

Betænkning

over

- I. forslag til lov om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme,
- II. forslag til lov om ejendomsskyld til staten,
- III. forslag til lov om ændring af visse regler om opkrævning m. v. af skatter og afgifter af fast ejendom,
- IV. forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme og
- V. forslag til lov om den amtskommunale beskatning.

(Afgivet af udvalget den 24. januar 1966).

Udvalget har holdt 10 møder og har herunder haft samråd med finansministeren og indenrigsministeren.

Der er modtaget henvendelser fra følgende:

Amtsrådsforeningen i Danmark, Erhvervenes Fællesudvalg om Skattespørgsmål, De samvirkende danske Landboforeninger, Dansk Skovforening, Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl, Fællesudvalget for Landbrugets arbejdsøkonomiske Spørgsmål, Industrisammenslutningernes Fællesudvalg, Sammenslutningen af Virksomheder i Herstedernes Industrivarter, Industricentrum Herstedøster A/S, Henry George Foreningen og Poul Fechtels hospital.

Et flertal (udvalgets medlemmer undtagen Holger Eriksen, H. C. Toft, Gottschalck-Hansen, Chr. R. Christensen og Poul Dam) indstiller de 5 lovforslag til *vedtagelse* med nedenstående af finansministeren og indenrigsministeren foreslåede ændringer, der er tiltrådt af udvalget eller flertallet.

De vigtigste ændringer vedrører forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme og går ud på, at den gældende kommunale ejendoms-

skattelov i det væsentlige opretholdes uændret i det kommende skatteår, idet der dog fastsættes ændrede regler for beregningen af den minimale og den maksimale udskrivning af kommunal grundskyld. Reglerne er nærmere udformet således, at bykommunerne skal fastsætte deres grundskyldpromille til en sådan størrelse, at det udskrevne beløb mindst vil udgøre samme beløb, som i skatteåret 1965-66 kunne have været udskrevet på grundlag af de i dette skatteår gældende grundværdier (d. v. s. 12. alm. vurdering eller senere årsomvurderinger) med de gældende minimumspromiller (d. v. s. de promiller, der gjaldt i skatteåret 1960-61).

For sognekommunerne fastsættes tilsvarende, at mindeudskrivningen af grundskyld i skatteåret 1966-67 skal udgøre det beløb, som vedkommende sognekommune kunne have udskrevet ved anvendelse af en grundskyldpromille på 10, samt at der højst som grundskyld vil kunne udskrives det beløb, som ved anvendelse af den for skatteåret 1965-66 i vedkommende kommune gældende maksimale promille (35, i nogle kommuner dog mindre som følge af den for de minder sognekommuner gældende 25 pct.s bevægelighedsgrænse, i enkelte kommuner

mere som følge af overgangsreglerne eller dispensation) kunne have været udskrevet ligeledes på grundlag af grundværdierne i skatteåret 1965-66.

Vedtages de foreslåede ændringer, vil lovforslaget i øvrigt i det væsentlige kunne indeholde sådanne redaktionelle ændringer, som er en følge af statsgrundskyldens bortfald.

Et *mindretal* (H. C. Toft, Gottschalk-Hansen og Chr. R. Christensen) indstiller de 5 lovforslag til *vedtagelse* med nedenstående af mindretallet foreslåede ændringer samt med de af ministrene foreslåede ændringer, der er tiltrådt af udvalget. Om mindretallets ændringsforslag henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *andet mindretal* (Holger Eriksen) kan ikke medvirke til lovforslagenes vedtagelse.

Et *tredje mindretal* (Poul Dam), der anser det for en samfundsøkonomisk nødvendighed, at der opretholdes en ejendomsbeskatning af et sådant omfang, at stigningen i ejendomsværdierne bremses, kan ikke tiltræde de af flertallet støttede ændringsforslag til forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, idet disse umuliggør en rimelig ajourføring af den kommunale grundskyld, samtidig med at de direkte begunstiger landbrugsejendommene, hvad der ikke kan undgå at medføre øgede konjunkturgevinster for disses indehavere.

Såfremt de nævnte ændringsforslag vedtages ved anden behandling, må mindretallet ved tredje behandling anbefale at stemme imod I. forslag til lov om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme, II. forslag til lov om ejendomsskyld til staten og IV. forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, mens mindretallet kan tiltræde III. forslag til lov om ændring af visse regler om opkrævning m. v. af skatter og afgifter af fast ejendom og V. forslag til lov om den amtskommunale beskatning. Det eksisterende grundlag for ejendomsbeskatningen suppleret med den nødvendige udvidelse af amtskommunernes skattegrundlag må langt foretrækkes frem for flertallets forslag, der dels uundgåeligt

vil virke i retning af at fremme grundspekulationen og den usunde kreditoppustning samt derigennem den fremadskridende inflation, dels vil lægge forøgede byrder over på den del af befolkningen, der ikke ejer fast ejendom.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om ændring af lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.

Af *finansministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1.

1) Nr. 7 affattes således:

„7. § 33 affattes således:

„§ 33. Vurderingsrådet foretager de fordelinger af ejendomsværdi, grundværdi og eventuelt fradrag i grundværdien for forbedringer, som i øvrigt er fornødne til gennemførelsen af bestemmelser i loven om beskatning til kommunerne af faste ejendomme og loven om ejendomsskyld til staten.

Stk. 2. Er en ejendom delvis jordrentepflichtig, foretager vurderingsrådet fordeling af grundværdien og eventuelt fradrag i grundværdien for forbedringer på det jordrentepflichtige areal og den øvrige del af arealet.

Stk. 3. Fordeling af grundværdien og fradraget i samme eller af ejendomsværdien foretages af vurderingsrådet i alle andre tilfælde, hvor lovgivningen forudsætter en sådan fordeling (f. eks. hvor brugeren af en del af en ejendom ifølge lovgivningen skal udrede skatterne af den pågældende del af ejendommen) og der i skemaet, jfr. § 38, er fremsat begæring herom under meddelelse af de fornødne oplysninger. Er dette sidste ikke tilfældet, må der af den, der er interesseret i fordelingen, inden vurderingen rettes særlig henvendelse til vurderingsrådet om foretagelse af fordelingen, ledsaget af de fornødne oplysninger.“

Til § 2.

2) I stk. 2 ændres „Bestemmelserne i § 33, stk. 1 og 2,“ til: „Bestemmelsen i § 33, stk. 1,“.

Bemærkninger

Til nr. 1.

Ændringen er en følge af det af indenrigsministeren samtidig fremsatte ændringsforslag til forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. I disse ændringsforslag foreslås det bl. a., at lovforslagets bestemmelse om ændring af lovens § 6 (forslagets nr. 7) udgår, og nærværende lovforslags § 33, stk. 1, kan herefter udgå.

Til nr. 2.

Ændringen er en følge af ændringsforslaget til § 1.

II. forslag til lov om ejendomsskyld til staten.

Af finansministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

1) Som nyt stk. 6 tilføjes:

„Stk. 6. Den fikserede ejendomsskyld af en ejendom bortfalder endeligt, når det fikserede beløb bliver mindre end 20 kr.“

Til § 6.

2) Som nyt stykke indsættes efter stk. 1:

„Stk. 2. Såfremt en ejendom for skatteåret 1965-66 efter de i stk. 1 nævnte bestemmelser har været delvis fritaget for den fikserede ejendomsskyld til staten og det ikke-fritagne beløb udgør under 20 kr., bortfalder ligeledes den fikserede ejendomsskyld for den pågældende ejendom endeligt den 1. april 1966.“

3) Stk. 2, der bliver stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Såfremt i øvrigt en ejendom for skatteåret 1965-66 efter de i stk. 1 nævnte bestemmelser har været delvis fritaget for den fikserede ejendomsskyld til staten, er ejendommen fremtidig — medmindre den i videregående omfang fritages efter reglerne i §§ 7-9 — fritaget for en til fritagelsen i det nævnte skatteår forholdsmeæssigt svarende del af den ejendommen til enhver tid påhvilende fikserede ejendomsskyld. I tilfælde af fordeling af ejendommens fikserede ejen-

domsskyld efter reglerne i § 5 fordeles fritagelsen på de enkelte lodder i samme forhold som den fikserede ejendomsskyld. Bliver det efter nærværende bestemmelse ikke-fritagne beløb for en ejendom mindre end 20 kr., bortfalder den fikserede ejendomsskyld endeligt for den pågældende ejendom.“

Bemærkninger.

Til nr. 1-3.

Ændringsforslagene hænger sammen med reglen i lovforslagets § 10, stk. 2, hvorefter ejendomsskyld, der er mindre end 20 kr. årlig, ikke skal opkræves.

Ændringsforslag nr. 1 går ud på, at fikseret ejendomsskyld, som er mindre end 20 kr., eller som ved aftrapningen af ejendomsskylden fremtidig bliver mindre end 20 kr., skal bortfalde.

Ændringsforslagene nr. 2 og 3 går på tilsvarende måde ud på, at fikseret ejendomsskyld skal bortfalde for de hidtidig delvis fritagne ejendomme, hvor det ikke-fritagne beløb er eller ved aftrapningen fremtidig bliver mindre end 20 kr.

Ændringsforslagene fremkommer efter henstilling fra 1. revisionsdepartement, der har henledt opmærksomheden på, at det vil være en lettelse for oppebørselsmyndighederne, hvis de bliver fritaget for at holde rede på disse beløb under 20 kr., hvis opkrævning alligevel kun ville blive aktuel i de ret få tilfælde, hvor vedkommende ejendom sammenlægges med en anden ejendom, der har fikseret ejendomsskyld af en sådan størrelse, at de sammenlagte beløb kommer op over 20 kr.

Reglen i § 10, stk. 2, vil herefter kun have betydning ved eventuelle nye delvise fritagelser efter §§ 7-9.

III. forslag til lov om ændring af visse regler om opkrævning m. v. af skatter og afgifter af fast ejendom

Af finansministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

1) I nr. 1 ændres ordene „den 1. juni og den 1. december“ til: „den 10. juni og den 10. december“.

2) Som nyt nummer indsættes efter nr. 1:
„0. I § 1, stk. 2, ændres ordene „inden udgangen af henholdsvis maj og november måned“ til: „inden fornævnte tidspunkter“.“

3) Som nyt nummer indsættes efter nr. 1:
„0. I § 1, stk. 5, ændres „2 kr.“ til: „10 kr.““

4) I nr. 2 ændres ordene „1. juni og 1. december“ til: „10. juni og 10. december“.

5) Som nyt nummer indsættes efter nr. 3:
„0. I § 3, stk. 3, ændres „1 kr.“ til: „10 kr.““

Bemærkninger.

Til nr. 1, 2 og 4.

Ændringsforslagene nr. 1 og 4 går ud på, at forfaldstidspunkterne for de to årlige amtstueskatteterminer og de tidspunkter, fra hvilke der i tilfælde af for sen indbetaling beregnes strafrenter, udskydes yderligere fra 1. juni og 1. december til 10. juni og 10. december.

Ændringerne hænger sammen med den ved ændringsforslag nr. 2 foreslåede ændring i 1926-lovens § 1, stk. 2.

Det er i § 1, stk. 2, bl. a. bestemt, at skatteindbetalingskortene skal være udsendt til skatteyderne inden udgangen af henholdsvis maj og november måned. I praksis sker de pågældende udsendelser i det sidste par dage før henholdsvis 1. juni og 1. december.

Ændringsforslag nr. 2 går ud på, at tidspunkterne ændres til 10. juni og 10. december. Som følge af ændringen vil udsendelsen af skatteindbetalingskortene fremtidig ske i det sidste par dage før henholdsvis 10. juni og 10. december.

Ændringen er begrundet i forskellige praktiske hensyn.

Først og fremmest imødekomes herved et ønske fra postvæsenet, der har frarådet udsendelse i den normale store trafikstigning i posttjenesten på månedens sidste dage. Samtidig vil det betyde, at amtstuerne og datacentralen får nogle dage ekstra til at forberede udsendelsen. Med de nuværende frister for arbejdets fuldendelse har

det vist sig umuligt at få ændringer i brandkontingent for marts og september måned med i henholdsvis april og oktober termin, hvilket skulle kunne lade sig gøre, når udsendelsen udskydes de 10 dage.

Til nr. 3 og 5.

Ifølge 1926-lovens § 1, stk. 5, er finansministeren bemyndiget til — for så vidt den samlede ydelse for en april termin ikke andrager 2 kr. — at bestemme, at opkrævning heraf først sker sammen med opkrævningen af ydelsen for oktober termin. Ifølge lovens § 3, stk. 3, er finansministeren endvidere bemyndiget til at bestemme, at restancer på under 1 kr. ikke inddrives ved udpantning, men opkræves i forbindelse med skatterne for den følgende termin.

Bestemmelser i overensstemmelse med de nævnte bemyndigelser er fastsat i finansministeriets bekendtgørelse nr. 47 af 17. marts 1927.

Da de nævnte satser på 2 kr. og 1 kr. er henvend 40 år gamle, er det rimeligt, at der nu foretages en ajourføring heraf.

Ved ændringsforslagene nr. 3 og 5 foreslås derfor begge satserne forhøjet til 10 kr.

IV. forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Af et *mindretal* (H. C. Toft, Gottschalck-Hansen og Chr. R. Christensen):

Til § 1.

1) Som nyt nummer indsættes foran nr. 1:

„0. Til § 1 føjes som nye stykker:

„Stk. 3. Fra og med skatteåret 1966-67 lignes den sognekommunale grundskyld, for så vidt angår landbrugsejendomme og skovbrugsejendomme, alene på 10 pct. af ejendommenes afgiftspligtige grundværdi.

Stk. 4. Af landbrugs- og skovbrugsejendomme svares endvidere for skatteåret 1966-67 fikseret sognekommunal grundskyld med 90 pct. af det beløb, hvormed sognekommunal grundskyld er pålignet de pågældende ejendomme for skatteåret 1965-66. For hvert af de følgende skatteår nedsættes den fikserede grundskyld af landbrugs- og skovbrugsejendomme med $\frac{1}{9}$ af det for skat-

teåret 1965-66 gældende fikserede grundskyldbeløb. Såfremt der fra en ejendom udstykkes et areal, fordeles den fikserede grundskyld på de enkelte lodder i forhold til de beløb, hvormed de pågældende lodder indgik i grundværdien ved den sidst foretagne vurdering af den tidligere samlede ejendom.““

2) Den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 2, stk. 1, erstattes af følgende:

„I København og på Frederiksberg samt i købstæderne og de sønderjyske flækker kan grundskyldpromillen ikke fastsættes højere end 25.““

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalgets medlemmer undtagen Holger Eriksen, H. C. Toft, Gottschalck-Hansen, Chr. R. Christensen og Poul Dam):

Til § 1.

3) Nr. 3 affattes således:

„3. § 2, stk. 1, affattes således:

„I København og på Frederiksberg samt i købstæderne og de sønderjyske flækker kan grundskyldpromillen ikke fastsættes lavere end den for skatteåret 1960-61 gældende grundskyldpromille, heri indbefattet ekstraordinær grundskyldpromille i henhold til lov nr. 357 af 27. december 1958.““

4) Nr. 4 affattes således:

„4. § 3, stk. 1, affattes således:

„I sognekommunerne, Marstal handelsplads samt de i henhold til § 52 a i lov om landkommunernes styrelse oprettede kommuner kan grundskyldpromillen ikke fastsættes højere end 35 eller lavere end 10.““

Af *mindretallet under nr. 1*:

5) Til den under nr. 4 foreslåede affattelse af lovens § 3 føjes som sidste punktum: „Grundskyldpromillen kan i disse kommuner ikke fastsættes højere end 20.““

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *flertallet under nr. 3*:

6) Nr. 5 udgår.

Af *mindretallet under nr. 1*:

7) Den under nr. 6 foreslåede ændring af lovens § 5 udgår.

8) Den under nr. 7 foreslåede affattelse af lovens § 6 erstattes af følgende:

„§ 6. For ejendomme, der på tidspunktet for den vurdering, som lægges til grund ved skatteberegningen, benyttedes til landbrug, skovbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, yder statskassen til amtskommunerne et tilskud svarende til den på disse ejendomme udkrevne amtskommunale grundskyld, der herved bortfalder.““

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *flertallet under nr. 3*:

9) Nr. 7 udgår.

10) Nr. 8 udgår.

11) I nr. 16 ændres to steder „§ 33, stk. 2“ til: „§ 33, stk. 1“.

12) Nr. 18 udgår.

13) Nr. 19 udgår.

14) Nr. 20 udgår.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

15) I nr. 25 ændres ordene „med halvdelen den 1. juni og halvdelen den 1. december“ til: „med halvdelen den 10. juni og halvdelen den 10. december“.

16) Nr. 26 affattes således:

„26. Efter § 28 indsættes som ny paragraf:

„§ 28 A. Udgør den til en kommune beregnede fikseringsværdi for en ejendom et sådant beløb, at den beregnede kommunale ejendomsskyld vil udgøre mindre end 20 kr. årlig, nedsættes fikseringsværdien til 0. Det samme gælder ejendomme, der helt eller delvis er fritaget for kommunal ejendomsskyld til vedkommende kommune, såfremt ejendomsskylden beregnet efter de for ikke-fritagne ejendomme gældende regler ville udgøre mindre end 20 kr. årlig. Udgør i øvrigt det beløb, der skal svares i kommunal

ejendomsskyld af en delvis fritaget ejendom, mindre end 20 kr. årlig, opkræves ejendoms-skylden ikke.“

Af indenrigsministeren, tiltrådt af flertallet under nr. 3:

Til § 2.

17) § 2 affattes således:

„§ 2.

Gyldigheden af de af indenrigsministeren stadfæstede vedtægter for opkrævning af dækningsafgift forlænges indtil den 31. marts 1967.“

Til § 3.

18) § 3 affattes således:

„§ 3.

Bestemmelserne i § 6 i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme finder ikke anvendelse for skatteåret 1966-67.“

Ny paragraf.

19) Som § 4 indsættes:

„§ 4.

For skatteåret 1966-67 kan grundskyldpromillen i København og på Frederiksberg samt i købstæderne og de sønderjyske flækker for den enkelte kommune ikke fastsættes lavere end den promille, hvormed kommunen ved udskrivning af grundskyld beregnet af de afgiftspligtige grundværdier for skatteåret 1966-67 kan opnå det beløb, som kommunen kunne have udskrevet som grundskyld i skatteåret 1965-66 af de for dette skatteår afgiftspligtige grundværdier med den laveste promille, kommunen kunne have anvendt for dette skatteår, jfr. § 2, stk. 1, i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.“

Ny paragraf.

20) Som § 5 indsættes:

„§ 5.

Stk. 1. For skatteåret 1966-67 kan grundskyldpromillen i sognekommunerne, Marstal handelsplads samt de i henhold til § 52 a i lov om landkommunernes styrelse oprettede kommuner for den enkelte kom-

mune ikke overstige den promille, hvormed kommunen ved udskrivning af grundskyld beregnet af de afgiftspligtige grundværdier for skatteåret 1966-67 kan opnå det beløb, som kommunen højst kunne have udskrevet som grundskyld i skatteåret 1965-66 af de for dette skatteår afgiftspligtige grundværdier under iagttagelse af bestemmelserne i §§ 3 og 4 i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lov nr. 39 af 15. februar 1963 som ændret ved lov nr. 163 af 27. maj 1964. I tilfælde, hvor der pr. 1. april 1966 er sket sammenlægning af kommuner, beregnes det beløb, der kunne have været udskrevet i skatteåret 1965-66, på grundlag af de samlede afgiftspligtige grundværdier i de pågældende kommuner i nævnte skatteår og under anvendelse af en grundskyldpromille på 35.

Stk. 2. For skatteåret 1966-67 kan grundskyldpromillen i de i stk. 1 nævnte kommuner for den enkelte kommune ikke fastsættes lavere end den promille, hvormed kommunen ved udskrivning af grundskyld beregnet af de afgiftspligtige grundværdier for skatteåret 1966-67 kan opnå det beløb, som kommunen kunne have udskrevet som grundskyld i skatteåret 1965-66 af de for dette skatteår afgiftspligtige grundværdier med en promille på 10.

Stk. 3. For skatteåret 1966-67 finder de i § 3 i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lov nr. 39 af 15. februar 1963 som ændret ved lov nr. 163 af 27. maj 1964, fastsatte begrænsninger i kommunalbestyrelsens adgang til at ændre grundskyldpromillen fra skatteår til skatteår ikke anvendelse.“

Ny paragraf.

21) som § 6 indsættes:

„§ 6.

Stk. 1. Indenrigsministeren bemyndiges til inden for et beløb af 30 mill. kr. at yde tilskud til nedsættelse af udskrivningen af personlig opholdskommuneskat i skatteåret 1966-67 i de i § 5 omhandlede kommuner, såfremt følgende betingelser er opfyldt: a) Vedkommende kommune skal for skatteåret 1966-67 have udskrevet grundskyld med den efter § 5, stk. 1, højst mulige promille. b) Den for kommunen for skatte-

året 1966-67 beregnede beskatningsprocent, jfr. § 9 a i lov vedrørende personlig skat til kommunen, skal være mindst 3 højere end beskatningsprocenten for skatteåret 1965-66 og derhos overstige 15. I sognekommuner, der anvender udskrivningsprocent, jfr. § 9 i lov vedrørende personlig skat til kommunen, skal udskrivningsprocenten være mindst 20 højere end udskrivningsprocenten for skatteåret 1965-66 og derhos overstige 100.

Stk. 2. I ganske særlige tilfælde vil tilskud kunne ydes, uanset at de i stk. 1 nævnte betingelser ikke er opfyldt.

Stk. 3. Indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for tilskudsordningens gennemførelse, herunder til at tillade fravigelser fra bestemmelserne i § 14 i lov om landkommunernes styrelse.“

Ny paragraf.

22) Som § 7 indsættes:

„§ 7.

Denne lov finder anvendelse fra og med skatteåret 1966-67.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget går ud på, at sognekommunal grundskyld fra og med 1966-67 alene lignes på 10 pct. af de jorddyrkende erhvervs, herunder skovbrugsejendommens, grundværdi, medens den sognekommunale grundskyld for resten af grunden, der alene tjener produktionen, fikses på 1965-66 niveauet og nedsættes med $\frac{1}{9}$ af det fikse-rede beløb for hvert af de følgende skatteår.

Til nr. 2.

Ændringsforslaget går ud på, at bestemmelsen om, at grundskylden i købstæderne mindst skal være på 16 promille, udgår, og at der i stedet fastsættes et maksimum på 25 promille.

Til nr. 5.

Der foreslås fastsat et maksimum på 20 promille for den sognekommunale grundskyld.

Til nr. 7.

Ændringsforslaget er en følge af det af mindretallet stillede ændringsforslag til lovforslaget om den amtskommunale beskatning, hvorefter den amtskommunale grundskyldpromille ikke kan overstige 14.

Til nr. 8.

Det foreslås, at der for samtlige ejendomme, der benyttes til landbrug, skovbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, af statskassen ydes tilskud til dækning af disse ejendommens amtskommunale grundskyld.

Til nr. 3, 4, 6 og 9-17.

Efter foretagelsen af disse ændringer af lovforslaget vil der i den kommunale ejendomsskattelev i det væsentlige alene være foretaget redaktionelle ændringer, der er en følge af ændringer i statsejendomsskattelev-givningen, samt sådanne ændringer, der står i forbindelse med den foreslåede ophævelse af statsgrundskylden, f. eks. indsættelse af selvstændige bestemmelser om fritagelse for kommunal grundskyld, idet den kommunale ejendomsskattelev hidtil på dette område i et vist omfang har henvist til statsejendomsskattelevens bestemmelser om fritagelse for statsgrundskyld.

Til nr. 18.

Da det er hensigten, at den amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme også i skatteåret 1966-67 skal dækkes fuldt ud af statskassen over landbrugsministeriets budget, foreslås det fortsat, at den konjunkturbestemte lempelsesordning i henhold til den kommunale ejendomsskattelev suspenderes for skatteåret 1966-67.

Til nr. 19 og 20.

Disse ændringer tilsigter for det første at gennemføre en ordning, hvorefter den enkelte sognekommunes samlede udskrivning af grundskyld for skatteåret 1966-67 — d. v. s. på grundlag af de afgiftspligtige grundværdier efter 13. alm. vurdering — ikke skal kunne overstige det beløb, kommunen efter de for skatteåret 1965-66 gældende bestemmelser højst ville have kunnet udskrive på de afgiftspligtige grundværdier for dette skatteår, d. v. s. grundværdierne ved 12. alm. vurdering og senere omvurderinger.

Ordnungen tilsigter dernæst for såvel sognekommuner som for købstadkommuner på tilsvarende måde at fastsætte mindsteudskrivningen af grundskyld i den enkelte kommune for skatteåret 1966-67 til det samme beløb, som udskrivningen af grundskyld i skatteåret 1965-66 med anvendelse af de for disse kommunegrupper gældende minimumspromiller ville have udgjort.

Til nr. 21.

Da det må forudses, at en del sognekommuner som følge af den fornævnte begrænsning i adgangen til at udskrive grundskyld for skatteåret 1966-67 vil være nødsaget til at foretage en ret betydelig forøgelse af deres udskrivning af personlig indkomstskat, foreslås det, at indenrigsministeren inden for en beløbsramme på 30 mill. kr. skal kunne yde tilskud til sådanne kommuner til undgåelse af alt for stærke stigninger i beskatnings- eller udskrivningsprocenterne for skatteåret 1966-67.

Man har ment at burde opstille som en almindelig forudsætning, at en sognekommune for at kunne komme i betragtning i så henseende må have udskrevet grundskyld i størst muligt omfang inden for de for skatteåret 1966-67 givne grænser, samt at dens beskatnings- eller udskrivningsprocent vil nå op over et vist niveau, ligesom der forudsættes en vis stigning i kommunens

personbeskatning i forhold til skatteåret 1965-66.

Da det imidlertid ikke vil kunne afvises, at kommuner, der ikke fuldt ud opfylder de anførte betingelser, vil kunne have et rimeligt krav på tilskud af den omhandlede art, foreslås der åbnet indenrigsministeren adgang til under ganske særlige omstændigheder at yde sådanne kommuner tilskud.

Det vil i alle tilfælde afhænge af indenrigsministerens skøn, hvorvidt og i hvilket omfang tilskud skal ydes, således at ingen kommune vil have noget retskrav på at komme i betragtning.

V. forslag til lov om den amtskommunale beskatning.

Af et *mindretal* (H. C. Toft, Gottschalck-Hansen og Chr. R. Christensen):

Til § 1.

I stk. 2, sidste punktum, ændres 2 steder „20 promille“ til: „14 promille“.

Bemærkninger.

Ændringsforslaget går ud på at fastsætte 14 promille som maksimum for den amtskommunale grundskyld.

Ove Hansen.	Holger Eriksen, formand.	Erhard Jakobsen.	Egon Jensen.	Hans Lund.
Carl Petersen.	Hans Pihl.	Chr. Rasmussen.	Thisted Knudsen.	Alfred Bøgh.
Jens Chr. Christensen.	Jacob Sørensen.	H. C. Toft.	Gottschalck-Hansen.	
Chr. R. Christensen.	A. C. Normann, næstformand.		Poul Dam.	